

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

11
2018

45 Kč / 1,90 €



Muži. Existují vůbec?

Manželství:
stále muž a žena
úvodník L. Ondráčka /4

**Reportérka se po
rozhovoru obrátila**
D. Kolenda v Budapešti /6

**Službě pastora
jsem se bránil**
Michal Apetauer /8

úvodník

4 Naděje pro nemocnou společnost

Lubomír Ondráček

reportáž

6 Evangelium pro marnotratné

Břetislav Šípek

7 Nové vykročení na cestu milosti

Tomáš Coufal

rozhovor

8 Službě pastora jsem se bránil

Michal Apetauer

téma: Můžu být mužem

12 Otec nemusí být dokonalý

Dave Patty

12 Opravdový chlap nikdy nepláče?

anketa mezi ženami

14 Jak sloužit mužům v církvi?

anketa mezi muži

16 Tři mužské úkoly

David Novák

18 Co můžu udělat pro svého manžela?

Anna Nováková

18 Co potřebuji od své manželky?

Richard Novák

19 Boží muž vede tým, že slouží

James Cecy

můj příběh

20 Cítla jsem se ošklivá a ubohá

Barbora Krajčová

pokoj s Izraelem

21 Vzali jsme si ponaučení?

Johannes Gerloff

ze života církve

22 Na kurzech jsme se naučili řešit konflikty

Jakub a Dagmar
Güttnerovi

23 Pavel Smetana: gentleman v taláru

Tomáš Dittrich

z historie

24 Kormidelníkem je Duch svatý

Lukáš Pražský,
Jaroslav Pleva

připravujeme

■ téma: Pokoj

- ☐ Pavel Hošek: Co znamenají slova „lidem na zemi pokoj“?
- ☐ Jiří Unger: Nad Rembrandtovým obrazem
- ☐ Když Bůh dává nepokoj...

■ Jak slavíte Vánoce?

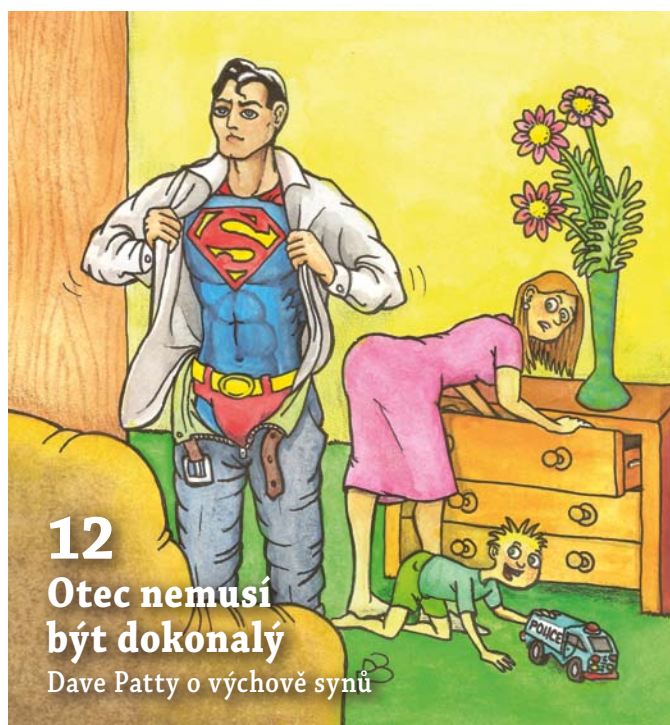
- ☐ praktické rady a tipy nejen pro rodiny s dětmi

■ 100 let od založení ČCE



8 Z rappera pastorem

Michal Apetauer zakládá sbor pro „městské lidi“



12 Otec nemusí být dokonalý

Dave Patty o výchově synů



15 Náhly zázrak se nekonal příběh čtenářky



21 80. výročí Křišťálové noci Antisemitismus žije dál

ŽIVOT VÍRY

ročník 29 / listopad 2018

cena 45 Kč / 1,90 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich,

Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger,

Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS.,

Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923

e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (250 Kč) či roční předplatné (499 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklama na Slovensku:

Knihkupectvo Jonatán,

Legionárska 2, 811 07 Bratislava

tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk

<http://obchod.mrp.sk/vbh>

Distribuce pro zrakově postižené elektronicky:

Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1

tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátit.

Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články,

které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde,

prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce

je druhého dne předchozího měsíce.

Později zadané inzertní zadání dle možnosti,

s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzertní odmítnout.

Seznamovací a fundraisingové inzertní nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

jak jsi prožíval oslavy 100. výročí vzniku Československa? Sledoval jsi je se zájmem? Co Ti přišlo nápadné? Máš přede mnou náskok, protože článek do listopadového čísla se píše začátkem října, ale myslím, že směr, v jakém se oslavy a hodnocení budou odehrávat, je zřejmý už teď. Přiznám se, že mě těší, že probíhají vlastenecky, přejně tradicím, které stály u vzniku našeho státu, a hodnotám ctěným v období první republiky.

S hrdostí si uvědomuji, že prezidentu Masarykovi patrně vděčíme za to, že je naše země přítelem Izraele a že antisemitismus je u nás rozvinut snad nejméně mezi všemi evropskými zeměmi. Masaryk svou odvahou nést za starého Rakouska kvůli spravedlnosti svou kůži na trh vzdor veřejnému mínění (na poli národnostním, kulturním i politickém) založil (či obnovil) něco, co je svým způsobem u nás stále normou, i když dnešní politici se – až na vzácné výjimky – chovají protisměrně.

Na druhé straně u zrodu našeho státu stála i spousta zlých věcí, které tento stát stály svobodou a které vrhají stín dodnes, i po konci Československa. Jde vesměs o věci známé historikům, které ale teprve pomalu pronikají do školních osnov a které v některých, zejména starších vlastencích vyvolávají zuřivost. Moji rodiče by nebyli schopni přijmout, že T. G. Masaryk měl milenky (arci po smrti své manželky). Víceméně otevřeně o tom psal Bohumil Hrabal, ale tenkrát jsem mu to nevěřil. Nedávno vyšla o Masarykově cizoložství seriózní kniha. Myslím, že Masaryk tak vytvořil tradici neúcty k manželství mezi vysoce postavenými českými politiky. Nemyslím, že by se polistopadoví čeští prezidenti a premiéři směli na Masaryka vymlouvat, ale věřím, že manželství je nesmírně významná věc a že do duchovního nastavení naší země vstoupilo cosi neblahého.

Mám psát o Masarykově víře? TGM řekl: „Ježíš, ne Caesar!“, křesťanem však nebyl. Vytvořil si zvláštní individuální víru, kterou nazýval ježíšstvím, víru iracionální, založenou na osobních duchovních prožitcích, která však nepřijímá Ježíše jako Mesiáše, ale jen jako moudrého filozofa a moralistu.

Před vznikem Československa, který Masaryk odvázně a promyšleně vyjednal, tvrdil západním spojencům, že nový stát vybuduje po vzoru švýcarské demokracie. Pak by se ale nemohl jmenovat Československo, nýbrž třeba Středoevropská republika. Protihistorická idea československého národa, který existoval jen v prvorepublikových učebnicích, se stala nástrojem k potlačení českých Němců. Těch bylo víc než Slováků a v demokratickém systému by to znamenalo, že by v politice nového státu měli příliš významný podíl.

Nemyslím si, že s německým nacionalismem nebyly už v počátku Československa potíže. Potlačení pokusu o odtržení „Sudet“ (kterým se tak ještě neřikalo) koncem roku 1918 pokládám za nutný, oprávněný násilný krok novopečeného státu. To, že tehdy bylo při demonstracích zastřeleno přes 50 Němců včetně desítek žen a dětí, si ale Československo za rámeček dát nemohlo. Olej rozněčující nenávisť.

Svědectvím o tom, že byla první republika k Němcům nespokojená, je kniha českého „prorockého“ filozofa Emanuela Rádlu z roku 1928. Před Mnichovem týž Rádl na sudetské

Němce apeloval, ať si Československa váží a dají si na Hitlera pozor, ale dobře rozuměl jejich dvacetileté nespokojenosti nejen s řadou diskriminačních prvků, ale i se samotnými principy československé národnostní politiky. Na prvním ze tří zhroucení československé státnosti má proto paradoxně podíl už první generace českých politiků.

Zatímco Masaryk svobodně zednáře chválil pro jejich pokrokovost, kritizoval zároveň jejich předpotopní rituály a odmítl k nim vstoupit, jeho nástupce Edvard Beneš i ne jeden z dalších

Sto svíček: světlo i stíny

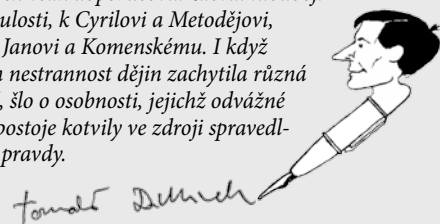
špičkových představitelů československé politiky byli vysoce postavenými svobodnými zednáři. Podobně předáci Sokola byli po první světové válce vesměs členy zednářských lóží.

Svobodné zednářství jako prvoplánově protikřesťanské hnutí má negativní duchovní význam, ale na tomto místě bych připomněl jen jeho nedemokratičnost. Každý výše postavený zednář například dodnes musí odpřisáhnout, že se zastane spolubratra z lóže i za cenu křivé výpovědi před soudem. Podobných prvků je v zednářských slibech habaděj. Zednářský politik, včetně Beneše, nerozhodoval demokraticky, ale prosazoval závěry, na kterých se uradil s kolegy zednáři 33. stupně za zavřenými dveřmi lóže.

Náš druhý prezident je postavou plnou tragiky. Svět se mu zhroutil zradou západních mocností v Mnichově a tento rytíř smutné postavy se tak bezelstně nechal vlákat do Stalinyho náruče. Zatímco rezignovaný staříčkový král David zabránil puči a (i když pozdě, přece jen ještě včas) nastolil právoplatného královského nástupce, Beneš zbytečně trpně přihlížel komunistickému převratu, jedné z nejstrašnějších událostí naší historie.

Myslím, že o kořenech těchto stínů se kolem posmrtného výročí naší země v médiích mnoho nemluvilo. Přestože si uvědomuji negativa a nebojím se je vidět v souvislostech, jsem pozitivnímu vyznění oslav rád. Jako národ hledáme svou identitu, a proto jsou pro nás tak důležité právě pozitivní momenty.

Jako křesťané máme výhodu, že nemusíme dějiny přikrašlovat. Neměli bychom ovšem ani za každým rohem hledat démona. Vážíme si Masaryka, Beneše a dalších z generace otců zakladatelů, protože do našich dějin vnesli mnoho pozitivních prvků, ale nemusíme se bát vidět i jejich selhání. Při hledání identity našeho národa bych však doporučil zabrat hlouběji do minulosti, k Cyrillovi a Metodějovi, Mistru Janovi a Komenenskému. I když i u nich nestrannost dějin zachytila různá selhání, šlo o osobnosti, jejichž odvážné činy a postoje kotvily ve zdroji spravedlnosti a pravdy.



Naděje pro nemocnou společnost

Lubomír Ondráček

Když Bůh stvořil člověka, rozhodl se ho ve své svrchovanosti stvořit jako muže a ženu. Mnozí se věnovali a věnují otázce, proč to Bůh udělal právě tak. Jedna z možností je, že Bůh je prostě tak mnohotvář, že nešlo k jeho obrazu stvořit bytost jen jednu.

Muž a žena dostali požehnání a také nějaké úkoly. Jedním z nich je to, že jeden muž a jedna žena k sobě přilnou, vytvoří neopakovatelný vztah a budou rodinou, v které se mohou narodit a v prostředí lásky a bezpečí vyrůstat děti. Hřích toho hodně zkazil, ne všechny vztahy mu-

že a ženy dopadly a dopadají dobře, ne všechny děti se rodí a vyrůstají v prostředí lásky, objevilo se mnohoženství (vzácně i mnohomužství), násilí fyzické i emocionální, cizoložství, rozvody. Některá manželství bojují s neplodností. To ovšem nic nemění na dokonalém Božím plánu a na možnosti z Boží milosti tvořit rodiny dle Božího plánu.

V dějinách se přes porušenost vztahů mužů a žen s manželstvím a rodinou počítalo. Byly občas pokusy na tom něco změnit. V pokleslém období římské říše na tom manželství mužů a žen nebylo příliš dobře, a dokonce se na monogamní heterosexuální vztah někdy hledělo jako na něco „nižšího“. Četl jsem o pokusu po VŘSR na krátkou dobu zrušit institut manželství, rodinu právě nepreferoval ani Pol Pot a jeho Rudí Khmerové. Ale kromě těchto několika výstřelků nebyla rodina v podobě muž–žena–dětí zpochybňována.

V poslední době je tomu ovšem jinak. Už nemáme jen dvě pohlaví, ale máme jich více – četl jsem, že prý až 112. Je snaha rozšířit definici manželství i na jiné vztahy, než je vztah muže a ženy. Zpochybňuje se biologická vazba rodičů a dětí – zatím hlavně v Norsku, ale Norské fondy

mají hodně peněz, a díky tomu dlouhé prsty. Tváří v tvář těmto skutečnostem si někteří zoufají, někteří protestují, někteří se smějí a někteří rezignovali.

Něco můžeme

Co můžeme dělat jako křesťané? Je situace vsutku beznadějná? Je ještě jiná možnost než se uzavřít ve své rodině, potažmo církevní komunitě, a doufat, že to nějak přežijeme? Že zrovna nám a našim dětem se všechno bláznovství tohoto světa vyhne? Nebo máme naopak útočit na každého, kdo je jiný než my, a být otevření pouze pro stejné „dokonalé“, jako jsme my?

Určitě se můžeme modlit a oslavovat Boha za dar stvoření. On sedí na trůnu a jeho vůle se nakonec naplní. Pán Ježíš se vrátí a napraví všechny věci. Na to se můžeme spolehnout a těšit.

Můžeme být příkladem. Muži skutečnými muži a ženy skutečnými ženami. Nemusíme se stydět za to, že se v něčem lišíme, že jsme v něčem silnější a v něčem slabší. Být hrdí na své mužství a ženství a vážit si lidí opačného pohlaví. Církev by měla být místem bezpečí a rovnoprávnosti v hodnotě, místem zdravých vztahů.

Můžeme mít inspirující manželství. Ne bezproblémová, většinou totiž nejsme ještě plně proměnění, a tak si se svými manželskými protějšky někdy lezeme na nervy. Můžeme ukazovat, jak řešit konflikty, jak se smířovat, jak se povzbuzovat, jak se milovat. Méně kritiky

krátce

◆ Místa uzdravení se rozrůstají.

V roce 2011 pořádala KMS seminář o Místech uzdravení, na kterém vyučovali Paul a Eve Cliftovi, kteří na Místech uzdravení slouží ve Velké Británii. Na základě tohoto semináře vzniklo Místo uzdravení v Praze a následně i v Kutné Hoře.

Protože se během let ozývali lidé z dalších měst, kteří o založení Místa uzdravení uvažují, rozhodla se KMS seminář zopakovat v září letošního roku. Paul a Eve mezi tím „povyšili“ a slouží jako evropští vedoucí Mezinárodní asociace Míst uzdravení (IAHR). Tentokrát přijel do ČR jen Paul. Tento velmi svěží pětasedmdesátník vyučoval v pátek odpoledne a v sobotu dopoledne o principech služby na Místech uzdravení, které vycházejí ze služby Johna G. Lakea z počátků minulého století ve Spokane v USA. Kromě principů sdílel mnoho svědectví a vyprávěl také o rozvoji služby Míst uzdravení v řetězci Costa Coffee. Tam po jednání s vysoce postaveným manažerem dostala Místa uzdravení pozvání nabízet modlitbu za uzdravení přímo návštěvníkům jednotlivých kaváren.

Sobota odpoledne byla věnována praxi a následně zodpovídání dotazů. Přestože čas programu Paul v pátek i v sobotu překročil cca o hodinu, na dotazy všech přítomných sedmdesáti účastníků se nedostalo. Někteří účastníci vyjádřili zájem se

službou začít ve svém městě. Služba je vázána na místní církev, bývá mezisborová. I v Praze a Kutné Hoře v týmu slouží členové více sborů s doporučením svých starších. V případě zájmu o službu Míst uzdravení je možné navštívit internetovou stránku www.mistauzdraveni.cz.

Lubomír Ondráček

◆ **ČCE oslavila 100 let.** V Pardubicích se od 27. do 30. 9. konal festival koncertů, diskusí, divadel, filmů i ztišení a modliteb na oslavu stých narozenin Českobratrské církve evangelické.



Oslavy zahájil sjezd evangelické mládeže, která se sešla ve čtvrtek večer k modlitbám a ztišení ve stylu Taizé. Během pátku se hovořilo o Bohu a víře, o občanských aktivním životě, roli církve ve společnosti, o menšinách, migraci nebo sociální práci. Vážnější témata střídaly koncerty, filmy, tvůrčí dílny pro děti, sporty, bojovka po Pardubicích nebo úniková hra.

Hlavním bodem oslav byla sobotní slavnostní bohoslužba pod širým nebem. Z pódia na Pernštýnském náměstí ji vedl synodní senior ČCE Daniel Ženatý

a v přímém přenosu ji přenášela Česká televize. Program probíhal i na dalších místech Pardubic: v Bubeníkových sadech, ve výstavním a kongresovém areálu Ideon, v krajské knihovně i v místním evangelickém kostele. Diakonie ČCE představila projekty na pomoc seniorům, handicapovaným a sociálně vyloučeným, projekty s humanitární a rozvojovou pomocí a prezentovány byly i evangelické školy. Komorní orchestr Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci doprovodil sobotní bohoslužbu a odpoledne koncertoval v parku. Všechny části programu byly zdarma a podle odhadu se ho zúčastnilo dva až tři tisíce lidí.

V polovině prosince bude připomínka stého výročí pokračovat mezinárodní konferencí v Senátu Parlamentu ČR a slavnostním shromážděním ve Smetanově síni pražského Obecního domu – tedy na místě, kde téměř na den přesně ČCE před sto lety vznikla. Byla ustavena na generálním sněmu 18. 12. 1918 a vznikla sjednocením dvou evangelických církví (augsburského a helvétského vyznání) povolených r. 1781 tolerančním patentem Josefa II. Život víry se bude výročí podrobněji věnovat v příštím čísle.

◆ Konvokace všech národů 2018.

Celosvětová konvokace – svolání národů k modlitbám – probíhá v Jeruzalémě každoročně od Nového roku židovského kalendáře (Roš hašana) do Dne smíření (Jom kipur), letos 9.–23. 9. Tento rok konvokací

prošlo asi 5000 účastníků z cca 160 národů, z toho kolem 2000 delegátů se registrovalo na plný dvoutýdenní program. Převažovali delegáti z Afriky a Asie, evropská účast byla letos nejnižší. Z republiky Mali přiletěla skupina 200 vedoucích za finanční podpory jejich muslimské vlády(!).

Hlavními řečníky byli John Mulinde z Afriky, Cindy Jacobsová a Lance Wallnau z USA a Tom Hess z Izraele. Během hlavního programu probíhalo souběžně asi 20 seminářů a nepřetržitá modlitební stráž. Koncepce konvokace je pevně daná. Každý rok se v programu postupně představí všech 12 duchovních „bran“ (skupin zemí), jež zahrnují národy celého světa. V jednotlivých branách přinesou hosté z daných kontinentů zprávy o tom, jaký je pohyb Ducha v jejich zemích. Jedním z důležitých momentů konvokace je setkání vládních činitelů z různých národů s představiteli izraelské vlády nebo parlamentu.

Nejsilnější prorockou zprávou, na které se shodlo více řečníků, je očekávání mocného vylití Ducha svatého v posledních dnech – tzv. třetí letnice se zázraky a projevů Ducha, které se v biblické a křesťanské historii dosud nevyskytly.

Alena Krausová

◆ History Makers: víze pro mladé vedoucí.

Druhý zářijový týden probíhal v Písku u Jablunkova už jedenáctý ročník konference History Makers. Setkalo se zde 15 mladých vedoucích, kteří pod vedením mezenominačního týmu z ČR a USA

ostatních a více přirozeného příkladu. Ať jsou lidé rádi, když mají za sousedy křesťanský pár. Ať naše děti vyrůstají v bezpečném prostředí, kde nejen nebudou nuceni řešit, zda jsou kluk, holka, případně něco ještě jiného, ale kde ani nebudou zažívat trauma častých rodičovských hádek, neúcty ke generaci prarodičů, nebo dokonce rozvod.

Můžeme vyjádřit svůj názor navzdor politické korektnosti a mainstreamovým názorům. Takovou možností je třeba Den pro rodinu. Letos v srpnu začal ekumenickým modlitebním setkáním, při němž v římskokatolickém kostele pod vedením římskokatolického biskupa vedli modlitby kazatelé od adventistů, z KS i z ruskojazyčného nenedominančního sboru a společně se modlili křesťané z různých církví. A potom na pochodu i během společného odpoledne spolu byly rodiny různých velikostí i věku. Měli jsme shodu, že Boží plán z prvních dvou kapitol První knihy Mojžíšovy stále platí a že se nestydíme za to, že se podle něj snažíme i přes své nedokonalosti žít.

Petici za zařazení definice manželství jako svazku muže a ženy do Ústavy ČR podepsalo za čtyři měsíce přes 50 000 občanů této země. Proběhlo její předání v Parlamentu ČR i veřejná rozprava. Iničiátoři petice mezitím sbírají další podpisy. Plán dosáhnout alespoň 100 000 podpisů je reálný.

Můžeme nabídnout společenství a zvěst evangelia lidem, kteří potřebují pomoc a zatím netuší, že ta jediná skutečná a dokonalá pomoc je

v Kristu. Mohu na základě biblické zvěsti odmítnout něčí životní styl, a přitom mohu člověku projevit zájem a přijetí a ukázat na Krista. Mám prátele mezi lidmi s problémy s alkoholem. Známi lidi s homosexuální orientací. Někteří jsou na ni hrdí, některé trápí. Netajím se tím, že opíjení považuji za špatné, přestože sám nejsem abstinent, a že homosexuální životní styl je pro mne nepřijatelný. Přesto chci být těmto lidem blízko, pokud o to stojí, dávat jim najevo, že mi na nich záleží a že je tu Někd, komu na nich záleží ještě více než mně. Nesoudím je, vím, že nejsem lepší než oni, ale vím, že stejně jako mě změnila Boží milost, může změnit i je.

Vzory a vliv

Dnešní společnosti chybí dobré vzory. Zdá se, že je ani nechce. Jenže přečtete si někde článek o nějaké herecké či pěvecké celebritě, která je dlouhodobě v manželském vztahu a má funkční rodinu. Nečteme o nich příliš často, protože jich naneštěstí není mnoho a pro bulvár jsou nezajímaví, ale z těch ojedinělých článků lze vycítit úctu a respekt. A možná taky trochu zármutek z toho, že mnozí pisatelé něco takového nezažili v rodině svých rodičů nebo své.

Když vezmeme Boha vážně, můžeme se podobnými vzory stát. Budme těmi, kterými nás Bůh stvořil, mějme odvahu přiznat své slabosti

a nechat s nimi Boha něco udělat, pracujeme na svých manželských i jiných vztazích, věnujeme čas a někdy vyjdeme na nějakou akci a vyjádříme svůj názor, i když je dnes nepopulární. Má to cenu.

Dějiny směřují ke svému konci, naše společnost je nemocná. Nemocná byla i společnost v době první církve. První církev se společností příliš nebojovala. Žila jinak a vyjadřovala jasné

I když s nimi nesouhlasím, chci jim být blízko a dávat jim najevo, že mi na nich záleží.

své názory – Pavel třeba do Říma, Korintu nebo Tesaloniky nepsal s přehnanou politickou korektností. Někteří za svou věrnost Kristu zaplatili životem. Společnost hřešit nepřestala, protože hříšníci hřeší, ale v mnohém se změnila. Církev měla vliv, a to nikoli politický (ten získala ke své škodě až později), ale díky své morální, a troufnu si říci i duchovní převaze. Jak se zachováme my?



Ing. Lubomír Ondráček je předsedou KMS a hlavním pastorem KS Praha.

celý týden objevovali osm klíčových hodnot pro křesťanské vedoucí i Boží vedení pro svůj život. Každý den měli prostor být o samotě s Bohem, studovat témata jako například Důvěrný vztah s Bohem, Integrita, Vedení založené na vízi, Zápal pro žen a další, ale také se modlit v malých skupinkách a v týmech pracovat na praktických krocích do budoucna – jak pro svůj osobní život, tak pro svou službu.

History Makers v ČR je jen malou částí celosvětového hnutí, jehož cílem je připravit mladé vedoucí k tomu, aby urychlili šíření evangelia. „Připadal jsem si, jako bych se ve službě zasekl, neměl jsem nápady, chuť, směr. Díky History Makers jsem si uvědomil, že potřebuji hlavně Boží blízkost a vízi. Že být vedoucím není jen nějaká služba, nějaký projekt, ale povolání na celý život,“ komentoval konferenci jeden z účastníků.

Tomáš Kolman

◆ **Diskuse nad Istanbulskou úmluvou.** Úřad vlády ČR vydal v září 2018 brožuru reagující na vlnu odmítavých reakcí vůči tzv. Istanbulské úmluvě (IU), kterou by měl český parlament po dvou letech od jejího podpisu letos ratifikovat. Snaží se tak vyvrátit údajné mýty, které podle něj „Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí“ obestírají.

Mezi kritiky Úmluvy patří zejména politici KDU-ČSL a církve. Podle lidoveckých politiků Pavla Bělobrádka a Mariana Jurečky naší republika Úmluva nepřináší nic nového kromě zavedení prvků tzv.

genderové ideologie do školní výchovy. Čeští a moravští biskupové jí v květnu věnovali samostatný pastýřský list, podle nějž Istanbulská úmluva „staví muže a ženu do zásadní opozice a veškeré chování vůči ženám chce vidět jen ve světle historicky nerovného poměru sil mezi muži a ženami“. Ve společném dopise se na poslance obrátili představitelé řkc, řekc, JB, CASD, ECM, SCEAV a CB; podle nich je IU nepotřebná, neboť všechny státy EU již nyní považují dodržování lidských práv a svobod za základní charakteristiku svého státu a IU obsahuje pro evropskou kulturu řadu nepřijatelných autodestruktivních prvků. To, že Úmluva otevírá dveře nebezpečným ideologickým trendům, prohlašuje i protiratifikační petice.

Debata je místy bouřlivá až nepřiměřeně vyhrocená. Pravdou je, že ačkoli „prosazování tzv. genderové ideologie“ označuje vládní brožura za mýtus, Úmluva obsahuje problematické (dost obecné) formulace, které by v budoucnu mohly být interpretovány všelijak. Smluvní strany se např. zavazují podniknout „nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů“. Dále: „Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je

rovnoprávnost žen a mužů, nestereotypní genderové role...“

Bude tedy záležet na úsudku expertní skupiny GREVIO, která má na naplňování Úmluvy v jednotlivých zemích dohlížet. Podle europoslance za KDU-ČSL Tomáše Zdechovského se ukazuje, že právě gender je v jejích hodnoceních jedním z nejdůležitějších hledisek. Skupina GREVIO prý např. Dánsku vytkla, že „problematiku domácího násilí řeší příliš neutrálně a musí více zohledňovat genderové hledisko. Rakousku zase pochovala některé genderové senzitivní učebnice a příručky už pro mateřské školy, měly by být ale povinné a používané ve všech školách. Obě země také dostaly pokyn vyčlenit více finančních prostředků pro ženské neziskovky,“ píše Zdechovský na svém blogu.

Na internetu lze najít úplné znění jak Úmluvy (<http://umluva.jdem.cz>), tak vládní brožury ji hájící (<http://iubrozura.jdem.cz>) i kritické argumenty.

◆ **Veřejná podpora čínských křesťanů.** V neděli 14. 10. se na Václavském náměstí v Praze uskutečnilo shromáždění na podporu čínských křesťanů, kteří v ČR dlouhodobě žádají o azyl. Na akci u sochy sv. Václava, kterou pořádala Ekumenická rada církví společně s Českou biskupskou konferencí, vystoupil např. emeritní předseda ERC a Rady CB Daniel Fajfr, pražský pomocný biskup Václav Malý nebo předseda pracovní skupiny ERC pro čínské křesťany Jan Jackanič.

Setkání bylo poměrně opožděnou reakcí na neudělení azylu 70 pronásledovaným křesťanům, které částí české společnosti hýbalo v únoru letošního roku. Důsledkem toho nejspíš byla i poměrně malá účast, sešlo se zde cca 400 lidí. Shromáždění tak alespoň na případ znovu upozornilo a vyjádřilo pod-



V. Malý a D. Fajfr

poru všem 70 křesťanům, kteří na Ministerstvo vnitra podali žalobu a které v nejbližších měsících čeká soudní proces. Jeho první plánované líčení bylo zatím odročeno.

Součástí setkání byla i modlitba Páně a čtení z Písma, na které navazovalo zapálení svíček. Svůj vzkaz s poděkováním poslali i sami žadatelé o azyl – zazněl lámanou češtinou ze zvukové nahrávky.

Více informací i životní příběhy některých ze žadatelů lze najít na webové stránce www.azylprocinskekrestany.cz.